

Handelingen 1: 1-12

Broeders, zusters,

Het is weer zover.....we gaan stilstaan bij de Hemelvaart van de Here Jezus. Bijzonder eigenlijk, als we het over Kerst hebben dan noemen we dat Kerstfeest, als we het over Pasen hebben dan noemen we dat Paasfeest, als we het over Pinksteren hebben dan zeggen we ook wel Pinksterfeest, maar bij Hemelvaart doen we dat niet: Hemelvaart-feest. Zou dat niet onbewust te maken hebben met het feit dat we niet zo goed raad weten met Hemelvaart? Hemelvaart is afscheid nemen van Jezus. Het was zo fijn, in Jezus kwam God zo dichtbij. Hij toonde ons Gods hart door de walmende vlaspit niet te doven en het geknakte riet niet te verbreken. Hij kwam op voor het kwetsbare. Hij ging er in voor. Zover, dat het Hem z'n leven kostte. Toen leek het even dat alles verloren was, maar de Paasmorgen heeft alles anders gemaakt. De dood gaat eraan. De dood legt het af. Onze Heer is de grote Triomfator over de dood.

Maar nu is het Hemelvaart. Jezus gaat weer. Het zit erop. Waarom zou je dat een feest noemen? Wat valt er dan nog te vieren? Je kunt toch niet zeggen dat het er beter op geworden is, nu Jezus weg gaat? Of toch.....

Laten we de tekst eens induiken. In het eerste vers lezen we dat de schrijver van Handelingen nog een boek heeft geschreven. Hij heeft het over z'n eerste boek waarin Hij Jezus' leven beschrijft, en dit boek, Handelingen, is dan z'n tweede. Hij richt zich tot Teofilus. Als we even verder zoeken in het Nieuwe Testament dan zien we dat dit ook geldt voor het Lukas Evangelie. Ook dat boek is gericht aan ene meneer Teofilus. We mogen dan ook gerust aannemen dat Lukas de schrijver van Handelingen is. Ik zei net al dat Lukas zijn eerste boek, het Evangelie, heeft geschreven over wat Jezus heeft gedaan tussen zijn geboorte en Hemelvaart. En dat klopt ook precies. Het Lukas Evangelie begint met Kerst en eindigt met Hemelvaart. Lukas eindigt z'n evangelie met Hemelvaart, en hij begint zijn boek Handelingen er ook mee. De boeken sluiten naadloos op elkaar aan.

Nu moet ik eerlijk zeggen dat me iets opviel tijdens de voorbereiding van de preek. Ik dacht altijd: Lukas vertelt in z'n Evangelie over Jezus en in Handelingen over het ontstaan van de christelijke gemeente. En dat is ook wel zo, maar toch ook weer niet helemaal. Lukas zegt in vs. 1 dat zijn eerste boek gaat over wat Jezus begonnen is

te doen. Met andere woorden, het tweede boek gaat over wat Jezus daarna, vanaf Hemelvaart heeft gedaan. Het boek zou niet Handelingen van de apostelen moeten heten, maar Handelingen van Jezus Christus (door Zijn Geest). En dan voel je meteen ook aan dat Hemelvaart niet afscheid nemen is, zo van, nu moeten we het allemaal zelf een beetje zien te rooien, maar Hemelvaart is een wezenlijk onderdeel van Jezus' werk. Hij werkt nu nog steeds. En dat doet Hij op een manier die zonder Hemelvaart onmogelijk zou zijn!

Jezus had daar al verschillende keren op gezinspeeld. Denkt u maar aan de gesprekken tijdens het laatste avondmaal voorafgaand aan Jezus' kruisdood. Ook daar vertelde Jezus over Hemelvaart toen Hij zei dat het beter is dat Hij zou heengaan (Joh.16:7). Ik vermoed dat de discipelen Hem glazig aangekeken hebben. Hoe kan Hij dat nu zeggen? Het is beter dat dat Ik heenga....

Of denkt u maar aan het moment dat de opgestane Jezus aan Maria verschijnt in de grafuin. Dan zegt Jezus die vreemde woorden: *houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader*. Mocht de opgestane Heiland niet aangeraakt worden? O jawel, Jezus nodigt zelf de ongelovige Thomas uit om te voelen aan Zijn handen en aan Zijn zijde. Dat is het niet. Maria moet niet willen dat Jezus op aarde blijft, op één plek. Zolang Hij op aarde is, dan blijft het nog steeds beperkt. Jezus is op één plek tegelijk. Zijn kracht en Zijn wonderen zullen alleen zijn waar Hij is. Maar als Jezus naar de hemel is gegaan dan barst het pas echt los. Hemelvaart is wereldwijd maken wat nu alleen nog maar plaatselijk gebeurt. Na Hemelvaart wordt Jezus werk wereldwijd zichtbaar.

In zijn eerste boek, het Evangelie van Lukas, vertelt Lukas wat Jezus op aarde deed. Jezus was een profeet. Hij verkondigde overal Gods woord. Hij vertelde gelijkenissen, stelde het onderwijs van de Farizeeërs bij zoals het echt bedoeld was, Hij was bewogen met de zwakken in de samenleving, Hij legde zieken de handen op, vergaf de zondaars. Zijn profetische werk was God laten zien. Zo zegt de Here, zo doet de Here, zo is de Here. Maar Hij was niet alleen profeet. Hij was ook een priester. Hebreeën 4 omschrijft Jezus als de grote hogepriester. Een priester mocht namens het volk eens per jaar in het heilige der heilige komen om voor het volk te offeren en zo de schuld te verzoenen. Jezus heeft eens en voor altijd de schuld weggedaan door zelf een offer te worden. Toen Hij stierf scheurde het voorhangsel in de tempel van boven naar beneden. God zelf heeft ons toegang verschaft tot de troon van de genade. Dankzij de Here Jezus, onze hogepriester, die zichzelf

opofferde in de dood.

Maar Lukas eindigt zijn Evangelie met Hemelvaart. Onze grote Profeet en Priester is namelijk ook onze Koning. Hij bestijgt Zijn troon. Dat is niet alleen maar een actie, zo van, Hij gaat zitten. Als het mij zou lukken om ooit op de troon van Alexander te gaan zitten, als ik alle bewakers wist te omzeilen, dan zou ik uiteindelijk misschien op die troon zitten, maar dat heeft geen gevolgen voor het land. Daarmee regeer ik nog niet. Mijn zitten op die troon was niet meer en niet veel anders dan gaan zitten op de bank thuis. Het is alleen een ander plekje. Maar nadat Alexander als koning beëdigd was, was zijn zitten op de troon een onderstreping van Zijn positie. Hij is de koning. En dat is zichtbaar geworden in het feit dat hij op de troon zit. Zo moeten we ook naar Hemelvaart kijken. Jezus is niet – met eerbied gesproken – bij z'n Vader op de bank gaan zitten. Hij zit op Zijn troon! Hij is de Koning. Hij regeert vanuit de hemel. Hemelvaart is troonsbestijging! Hij is daar voor ons. Hij regeert vanuit de hemel. Hij is bij ons door Zijn Geest. Hemelvaart is geen afscheid. Hemelvaart is een startschot (!) van een nieuwe fase in de heilsgeschiedenis. Alles wat in Jezus aanwezig is aan kracht, aan liefde, aan leven, komt beschikbaar voor de christelijke gemeente. En daar gaat het tweede boek van Lukas aan Teofilus over. Het eerste gaat over Jezus' werk tijdens zijn rondwandeling op aarde, het tweede gaat over Jezus' werk vanaf Zijn troonsbestijging in de hemel. Voordat we daarnaar kijken, moeten we misschien nog heel even over het 'naar de hemel gaan' an sich hebben.

Bij Hemelvaart denken we al heel gauw dat Jezus is vertrokken naar een plaats boven ons. Maar wil dat nu zeggen dat de hemel hierboven is? Hoe zit dat dan met de Australiërs? Die wonen aan de andere kant van deze aardbol. Als de hemel boven ons is, is de hemel onder hen. Zou de hemel niet veel dichterbij zijn? Wij kunnen als beperkte mensen alleen dingen zien waarvoor we zijn gemaakt. Onze ogen nemen drie dimensies waar, hoogte, breedte en diepte. Maar er is ook een voor ons onzichtbare wereld die er wel is, maar die we niet zien. De wereld waar God is, de wereld waar engelen zijn. En ook de wereld waar de duivel en de demonen zijn. Vandaar ook dat de bijbel vaak over hemelen (meervoud) spreekt.

Toen Elisa de profeet in Dotan was en daar te maken had met vijandige legers rondom de stad werd zijn knecht bang. Elisa's antwoord was: *.....vrees niet, want zij die bij ons zijn, zijn talrijker dan zij, die bij hen zijn. Toen bad Elisa: HERE open toch zin, ogen opdat hij zie. En de HERE opende de ogen van de knecht en hij zag en zie, de berg was vol vurige wagens en paarden...*(2 Kon.6:16).

De knecht van Elisa kreeg een werkelijkheid te zien, die hij normaal gesproken niet kon zien. Hij keek als het ware in een normaal niet waarneembare dimensie. Een dimensie die blijkbaar veel dichterbij is dan wij beseffen.

En het bijzondere is nu, dat rondom alle hoogtepunten van Jezus' verlossingswerk bodes uit die dimensie tevoorschijn komen. Bij Jezus' geboorte zongen de engelen in de velden van Efratha, bij de verzoeking in de woestijn dienden de engelen Hem, bij Jezus' worsteling in Getsemane stonden de engelen Hem bij, bij het lege graf op de paasmorgen waren daar weer de engelen, en ook nu, nu Jezus zijn troon bestijgt, zijn er engelen die de discipelen komen duidelijk maken dat ze verder moeten kijken dan hun neus lang is. Niet verdoofd naar de hemel staren. Jezus komt terug, maar voordat het zover is, is er werk aan de winkel. Wat heeft Jezus nu net gezegd:

Je zult kracht ontvangen en je zult mijn getuigen zijn. Vanaf nu gaat boek twee van Lukas in werking. Jezus werk vanaf zijn troon, door mensen heen. Jezus heeft hier als een profeet en priester geleefd. Vanaf nu zijn jullie mijn profeten en priesters. Jullie zijn een koninklijk priesterschap om de grote daden te verkondigen van Hem die jullie heeft geroepen uit de duisternis tot het licht, schrijft Petrus later in z'n brief (1 Petrus 2:9). Het is Jezus' werk door ons heen. Daarom is het ook zo belangrijk dat we vs. 8 goed begrijpen. Jezus zegt twee keer 'gij zult'. Het eerste 'gij zult' is *gij zult kracht ontvangen wanneer de heilige Geest over u komt....* Je voelt wel aan dat dit 'gij zult' een belofte is. Jezus belooft dat de Geest aan de discipelen geschonken zal gaan worden. In zijn Evangelie zegt Lukas het iets anders, maar het is precies hetzelfde: de discipelen moeten wachten tot ze bekleed worden met kracht uit de hoge (Lukas 24:49). Dat bekleed worden, dat kracht ontvangen, dat overkomt je. Jezus belooft dat Hij dat zal doen. Maar in vs. 8 staat nog een 'gij zult'. Gij zult mijn getuigen zijn. Vaak hebben we de neiging om dat als een opdracht te lezen. Jezus zegt dat we moeten getuigen. En vervolgens raken we in een kramp. Maar dat is niet wat Jezus zegt vlak voor z'n Hemelvaart. We moeten niet getuigen, we zullen getuigen. Net zoals we de Geest zullen ontvangen. Dat gebeurt met je! Getuige zijn is iets dat Gods Geest in je uitwerkt. Dat gebeurt vanzelf. Wij gaan als volgelingen van Jezus zijn profetische en priesterlijke werk voortzetten. Wij zijn als het ware zijn handen. Jezus wil door ons heen zichzelf uitdelen op een manier die onmogelijk was toen Hij hier op aarde rondliep. Ik denk dat Jezus dit bedoelde toen Hij zei dat wij grotere werken dan Hij zullen doen in Johannes 14:12. Dit is een tekst die vaak aangehaald wordt door charismatische christenen om aan te tonen dat het verrichten

van wonderen en tekenen nog altijd tot onze opdracht behoort. Maar welk werk van ons is dan groter dan Jezus' werk. Welk wonder dat vandaag gebeurt is groter dan wat Jezus heeft gedaan. Naar mijn overtuiging moeten niet zo zeer aan kwalitatief grotere werken denken. Wat Jezus deed is ongeëvenaard. Maar wel aan kwantitatieve werken. Nu Jezus verheerlijkt is en op de troon van God is, kan Hij veel meer doen dan toen Hij op aarde was. Hij werkt door Zijn gemeente. Jezus werkte in Israël. Als Hij in Nazareth was, was Hij niet in Kapernaüm, en als Hij in Kapernaüm was, was Hij niet in Jeruzalem.

Maar vanaf de Pinksterdag zal vanuit Jeruzalem de olievlek zich verspreiden naar Judea, Samaria tot het uiterste van de aarde. En dat beschrijft het boek Handelingen. Niet de Handelingen van de apostelen, maar de Handelingen van Jezus. Overal worden zijn woorden en daden zichtbaar. En dat kan alleen vanwege het feit dat Jezus nu op Zijn troon zit.

En nu wij. Wij mogen daar aan mee doen. Vrij Evangelischen belijden terecht het priesterschap van alle gelovigen. Daarin spreken we bijbel na. Wij mogen Jezus' priesterlijke taak voortzetten hier op aarde. We mogen met Hem mee doen. En dan moeten we niet te klein denken over ons zelf. Ik moet denken aan die woorden van Jezus uit Matteus 11:11: *voorwaar, Ik zeg u, onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is er niemand opgestaan, groter dan Johannes de Doper, maar de kleinste in het Koninkrijk der hemelen is groter dan hij.* Je gelooft het bijna niet. Jezus zegt dat Johannes de Doper groter is dan alle profeten voor hem. Jesaja, Jeremia, Daniël, Ezechiël, hoe indrukwekkend ook, Johannes de Doper is groter. Johannes is een geweldenaar, een begenadigd profeet en een radicale prediker.

Maar dan zegt Jezus dat hele wonderlijke. Als jij in Jezus gelooft ben je meer. De kleinste in z'n koninkrijk is nog meer dan Johannes. Ik weet niet wie de kleinste is in het Koninkrijk. Dat zal vast iemand zijn. Er kan er maar één de kleinste zijn. Maar zelfs voor die persoon geldt dat hij of zij meer is dan Johannes de Doper. Waarom? Omdat de heraut, de voorloper is van Jezus bediening en wij zijn geen voorlopers, maar hebben deel aan Jezus' bediening. Wij weten meer dan Johannes wist.

Natuurlijk, Johannes had er besef van dat Jezus het Lam van God was, dat de zonde wegnam. Maar wij weten meer. Jezus heeft alles volbracht. Hij heeft de dood verslagen. Hij is naar de hemel gegaan om van daaruit Zijn werk voort te zetten door Zijn volgelingen heen.

Dat is adembenemend! Ook als u zichzelf de vraag stelt waarom U hier op aarde bent. Wij noemen onszelf graag een Maranatha-gemeente. We vinden het belangrijk om de verwachting van de wederkomst levend te houden. En terecht, dat moet ook. Maar dat neemt niet weg dat we nu een taak hebben. We zijn hier niet alleen om lijdzaam af te wachten totdat er betere tijden aanbreken. We zijn hier om in naam van Jezus te zoeken en te redden wat verloren is. Om onszelf te laten inschakelen door de Koning op Zijn troon. Daaraan meedoen geeft zin aan je leven. Mag ik het eens zo zeggen: dit grote doel is bepalend voor de prioriteiten die we stellen! Ook als er een beroep op je gedaan wordt vanuit de gemeente om een taak op te pakken. Als zelfs de kleinste in het koninkrijk al groter is dan Johannes de Doper, dan moet het wel heel gek zijn als Jezus jou niet kan gebruiken.

De discipelen vertrekken naar Jeruzalem. In eerste instantie stonden ze maar wat beteuterd te staren. Maar dan lezen we aan het eind van het Lukas Evangelie dat ze met grote blijdschap naar Jeruzalem terugkeerden. Wat is er gebeurd?

Zolang de discipelen keken naar hier beneden, naar wat voor ogen is, is Hemelvaart alleen een treurig afscheid. Jezus hun vriend is weg. Maar nu het kwartje gevallen is weten ze het: Jezus is niet weg. Hij is overgegaan naar een andere werkelijkheid. Nu nog niet zichtbaar, maar net zo werkelijk. Hij gaat door met Z'n werk. En wij mogen met Hem meedoen. En als Hij klaar is komt Hij terug. Dan komt de hemelse werkelijkheid definitief op aarde. Dan zien we Hem weer. Dan wordt het pas echt de hemel op aarde! Ik leer van Hemelvaart dat de beste manier om die heerlijke toekomst te verwachten is dat je vandaag met Hem meedoet.

AMEN